

lig overskudssaldo for museet, udbeder hovedrevisoratet sig en udtalelse om, hvorvidt det ikke måtte være rimeligt fremtidig at lade museet refundere postvæsenet de omhandlede udgifter, idet man samtidig beder oplyst, hvor stort et beløb en sådan refusion for tiden vil andrage.

I forbindelse hermed kunne hovedrevisoratet ønske at modtage en udtalelse om, hvorvidt der foreligger nogen mulighed for indenfor en nærmere fremtid at anvende de opsparede midler efter deres formål (indkøb af museumsgenstande, eventuelt opførelse af en særlig museumsbygning). I benægtende fald må det forekomme hovedrevisoratet naturligt at lade de opsparede midler eller i hvert fald størsteparten af dem indgå i postvæsenets kasse og dernæst fremtidig at lade det hvert år oparbejdede overskud komme til indtægt for postvæsenet.

H ø s t.

E. Weitemeyer.

Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet.

Bilag 2

Ministeriet
for offentlige arbejder

Generaldirektoratet
for post- og telegrafvæsenet

København, den 21. november 1951.

I anledning af hovedrevisoratets skrivelse af 18. september d. å nr. II 480 angående dansk post- og telegrafmuseums formueforhold skal man, idet henvises til det i betænkning over statsregnskabet for finansåret 1947—48, pag. 27 og 28, udtalte, bemærke, at salget af de på Færøerne under krigen på adressekort og andre blanketter påklæbde overstemplede frimærker (Færø-Propositorier) i høj grad har medvirket til den stærke stigning af museets formue. Alene salget af disse frimærker har indbragt 174 840 kr. 50 øre. Salget af afstemplede frimærker i årene efter krigens ophør har været stort, men det må anses for sandsynligt, at salget i nogen grad vil aftage, efterhånden som det udenlandske marked mættes.

Med hensyn til spørgsmålet om fremtidig at lade dansk post- og telegrafmuseum afholde udgifter til leje, opvarmning og belysning af de lokaler, som generaldirektoratet ved vederlagsfrit stiller til rådighed for museet, kan følgende oplyses:

Det er for ca. 1½ år siden meddelt dansk post- og telegrafmuseum, at generaldirektoratet ville få brug for de af museet benyttede lokaler, og at museet måtte indstille sig på at flytte.

Sagen ordnedes dog i første omgang derved, at museet indtil videre fik lov til at forblive i bygningen mod, at det afgav plads til post- og telegrafbiblioteket. Der blev herefter fra museets side indledet underhåndsförhandlinger med Københavns Telefon-Aktieselskab om indflytning i lokaler i selskabets nye bygning i Borups Allé. Hvad resultatet af disse förhandlinger vil blive, vides endnu ikke, men museet er under alle omstændigheder interesseret i at få større lokaler end de nuværende og har da også fornylig måttet leje lokale til opmagasinering af en del teletekniske genstande, der ikke kan rummes i museet eller dets magasiner.

Udstillingslokalernes samlede gulvareal andrager efter afgivelse af plads til post- og telegrafbiblioteket ialt 517 m² fordelt med 371 m² til udstilling af postale genstande samt frimærker og 146 m² til teletekniske samlinger. Til sammenligning kan anføres, at man i det nydannede norske postmuseum i Oslo, der ikke omfatter teletekniske genstande, råder over 310 m² udstillingsareal, medens det svenske postmuseum i Stockholm, der ligesom det norske er et rent postmuseum, disponerer over 2 200 m².